

1. Медицинска помощъ.

Веднѣжъ слугата на единъ докторъ, който често му помагалъ, когато доктора билъ занятъ съ много работа, отишълъ при него въ болницата!

— Г-нъ докторе, по-скоро да идемъ у дома, защото донесоха единъ боленъ човѣкъ!

— Тежко боленъ ли е?

— Не полуболенъ е . . .

— Тогава ето що: до като азъ си привършам работата и дойда, ти направи всичко що можешъ, за да се поуспокой болния.

Вечеръта дохажда доктора.

— Е, какъ е болния? По добръ ли е?

— Много добръ, Слава Богу умръ . . .

Какъ така и отъ що?

— Азъ направихъ всичко що можахъ и знаяхъ. А що знаяхъ? Азъ знаяхъ да бръсна